

РЕШЕНИЕ

№ 8055

гр. София, 20.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8993** по описа за **2023** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Виал План“ ЕООД, чрез процесуалния представител адв. Ч., срещу Решение № 3310 от 11.07.2023 г., постановено по н.а.х.дело № 7007/2023 г. на Софийски районен съд, НО, 99-ти състав. С обжалваното съдебно решение е потвърден Електронен фиш (ЕФ) серия Г № 0007618, издаден от СДВР, с който на касатора, за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането (КЗ), във връзка с чл. 638, ал. 1, т. 2 вр. чл. 461, т. 1 КЗ, е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 2000 (две хиляди) лева.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в противоречие с материалния и процесуалния закон. Твърди, че административнонаказващият орган (АНО) незаконосъобразно е наложил на юридическото лице, собственик на заснетия автомобил, административно наказание – „имуществена санкция“, по реда на диференцираната процедура по чл. 647, ал. 3 КЗ за нарушение, което е квалифицирал по чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ, вр. чл. 638, ал. 1, т. 2 КЗ. Допълва се, че в процесния случай АНО се е позовал единствено на разпоредбата на чл. 638, ал. 1, т. 2 вр. чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ и е наложил

административно наказание глоба посредством издаването на ЕФ, без изобщо да посочи като основание за налагане на санкцията разпоредбата на чл. 638, ал. 4 КЗ, доколкото същата е специална. Последното е довело до опорочаване на ЕФ. Липсва, на следващо място, според оспорващия, описание на нарушението. В ЕФ са визирани време и място, след което дословно било записано „установено нарушение на КЗ, заснето с автоматизирано техническо средство“. Не е посочено нито едно действие или бездействие, което да се твърди, че е извършено от санкционираното лице. Навежда и аргументи, че са налице предпоставките за приложимост на чл. 28 ЗАНН за освобождаване на нарушителя от административнонаказателна отговорност. Претендира касационната инстанция да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение и процесният електронен фиш. Претендират се разноски.

Ответната страна в касационното производство, се представлява от юрк. А., която оспорва касационната жалба. Представя подробни писмени бележки за правилност и законосъобразност на съдебното решение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

СЪДЪТ, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

В оспореното решение въззивният съд правилно и въз основа на събраните доказателства е установил фактическата обстановка, като е приел, че на 02.12.2021 г., в 15:31 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], е заснето с автоматизирано техническо средство АТСС № SD2D0010, управление на МПС „Ф. Транспортър“, товарен автомобил, с регистрационен номер С., регистриран в Република България и без да е спрял от движение. Като собственик на описания автомобил е установено „Виал План“ ЕООД, със законен представител Р. Р.. Към дата 02.12.2021 г. по отношение на посочения автомобил не е бил сключен валиден договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, съгласно приложена по преписката справка от Гаранционен фонд. Въз основа на тези данни и проверка за собствеността на заснетия автомобил, бил издаден процесния ЕФ.

Въз основа на тази фактическа обстановка, въззивният съд е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора, като наложеното наказание съответства на тежестта на извършеното нарушение.

Решението е правилно.

Съгласно разпоредба на чл. 638, ал. 4 КЗ, когато с автоматизирано техническо средство или система е установено управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, на собственика на моторното превозно средство се налага глобата или имуществената санкция по ал. 1. Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП урежда възможността установените и заснети с АТСС нарушения, за които не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, да се санкционират с електронен фиш в

отсъствието на контролен орган и на нарушител. В чл. 638, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2 КЗ не е предвидено налагане на административно наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки.

Обосновано и правилно е даденото тълкуване от СРС на посочените по-горе разпоредби. В случая наказанието винаги е за собственика на превозното средство, тъй като съгласно чл. 438, ал. 1, т. 1 КЗ, договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение, т.е. задължението за сключване на застраховка е на собственика и той понася отговорността, ако не го е изпълнил, независимо кой е управлявал процесното МПС към момента на заснемането му. В процесния случай безспорно нарушението е установено с АТСС № SD2D0010 (въпреки, че не е посочена изрично разпоредбата на чл. 638, ал. 4 КЗ, във вр. ал. 1, т. 2 КЗ), чиято техническа годност не се оспорва и се установява от доказателствата по делото. На установения собственик на МПС, който в случая е наказаното юридическо лице, правилно е наложена имуществената санкция по чл. 638, ал. 1, т. 2 КЗ, която е в законоустановен размер от 2000 лева.

Неоснователен е доводът на касатора за нарушение на формата по чл. 189, ал. 4 ЗДвП. Противно на твърденията му, процесният ЕФ съдържа словесно описание на нарушението, сторено по начин, който не накърнява правото на защита на лицето да разбере повдигнатото му административнонаказателно обвинение – установено е управление на МПС, регистрирано в Република България, което не е спряно от движение, за което собственикът не е сключил задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ (ГО). Освен визираното словесно описание на нарушението, детайлно са описани: мястото му на извършване (град С., по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица]), дата и точен час: на 02.12.2021 г., в 15:31 часа, регистрационния номер на МПС, неговия собственик, нарушените разпоредби, размера на санкцията, срока, сметката и начините за доброволното ѝ заплащане. Това описание на нарушението, освен, че отговаря на законовите изисквания, предоставя възможност на наказаното лице да разбере вида на вмененото му нарушение – управление на МПС без сключена задължителна застраховка „ГО“ и да организира защитата си срещу него, която е упражнена надлежно и своевременно. Не отговоря на истината (видно от съдържанието на ЕФ) твърдяното от касатора, че в него е записано само „установено нарушение на КЗ, заснето с автоматизирано техническо средство“.

Обосновано СРС е приел, че доказателствената съвкупност по делото навежда на категоричен и несъмнен извод за доказаност на нарушението по чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ, вр. чл. 638, ал. 1, т. 2 и чл. 461, т. 1 КЗ – управление на МПС без задължителната по чл. 461, т. 1 КЗ застраховка „ГО“. За собственика на всяко МПС е ноторно известно задължението му да има сключена застраховка „ГО“. Следва да се съобрази целта на императивното задължение за наличие на застраховка „ГО“, която е в защита не само на конкретния нарушител при евентуална щета, но най-вече на самите пострадали субекти, като гарантира репариране на вредите. Допускането да се движат МПС в противоречие на посочената норма, не само накърнява обществените интереси, но и разкрива от страна на собственика на автомобила крайно незачитане на тези интереси и погазване на правилата, което е недопустимо. С оглед на посоченото, съдът споделя изцяло изложените от страна на СРС аргументи за неприложимост на чл. 28 ЗАНН в

процесния случай.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, като същото следва да бъде определено в размер на 80 (осемдесет) лева, на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН, във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, X. Касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3310 от 11.07.2023 г., постановено по н.а.х.дело № 7007/2023 г. на Софийски районен съд, НО, 99-ти състав.

ОСЪЖДА „Виал План“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, разноси по делото в размер на 80 (осемдесет) лева.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.